

ရက်စွဲ

- -

ပို့

ဓမ္မဒါနပြုအပ်ပါသည်။

၂၆

**သက္ကပဉ္စဝတ္ထုတွင် မြတ်စွာဘုရားက သိကြားမင်းအား
ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ဂါထာတော်**

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊
သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ။
သဗ္ဗရတီ ဓမ္မရတီ ဇိနာတိ၊
တဏှာက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတိ။

တရားအလှူသည် အလှူအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တရားအရသာသည် အရသာအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် မွေ့လျော်ခြင်းအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တဏှာကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အလုံးစုံဆင်းရဲကို အောင်နိုင်၏။

(ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်၊ နှာ-၆၄။ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊ နှာ-၆၀)

**အိန္ဒိယနိုင်ငံမှလာ၍ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် အဋ္ဌကထာကျမ်းမြတ်ကြီး
ကျမ်းပြုတော်မူသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ သြဝါဒမြွက်ကြားချက်**

“စကြဝဠာအပြည့် ထိုင်နေတော်မူသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ
တို့အား ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာအဖြစ် ကပ်လှူပူဇော်ရခြင်းထက် ၄-ပါးမျှ
ရှိသော ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်မြတ် တစ်ကြောင်း၊ တစ်ဂါထာ၊ တစ်ပိုဒ်ကို သင်အံ၊
လေ့ကျက်၊ ပို့ချ၊ ဆွေးနွေး၊ ဟောပြော၊ ဖြန့်ဝေခြင်းက ပို၍မြတ်၏”ဟု
အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် “သက္ကပဉ္စဝတ္ထု”တွင် ဖွင့်ဆိုမိန့်ကြားတော်မူခဲ့
ပါသည်။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဒုတိယတွဲ၊ နှာ-၃၅၂)

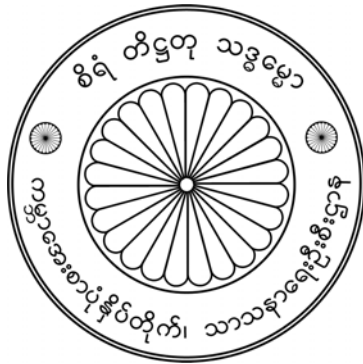

သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန

တရားဦးစွာကြောဒေသနာတော်

ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ်

(ပါဠိ - မြန်မာပြန်)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာအေးစာပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

စာအုပ်တန်ဖိုး - ၁၉၀၀ ကျပ်

သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ကမ္ဘာ့အေးစာပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၌
ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးနိုင်အောင်မိုး
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၁၀၄/၀၀၂၃၀)က
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ်

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန်း	[၈]
၂။	စိန်ရောင်ခြည်ဘုရားပင့်	၁
၃။	ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ခြင်း	၃
၄။	နတ်ဖိတ်အမွှန်း	၅
၅။	ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ် ပါဠိ-မြန်မာပြန်	၇
၆။	မေတ္တာပွားနည်း (၁၁) နည်း	၂၄
၇။	အမျှဝေ	၂၆
၈။	ဆုတောင်းပါဠိနှင့်နိဿယ	၂၇
၉။	နတ်ဗြဟ္မာများအားပြန်ပို့ရန်ဂါထာ	၂၈
၁၀။	နှိုးဆော်ပန်ကြားလွှာ	၃၀

နိဒါန်း

တရားဦးမေ့စကြာဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်အားထားရာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအလောင်းတော်သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် (BC ၆ ရာစု) ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် သုံးလောက သရဖူ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး နောက် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှစပြီး သတ္တဋ္ဌာနဟုခေါ်ဆိုသော ပလ္လင်္ကံ သတ္တာဟ၊ အနိမိသသတ္တာဟ၊ စင်္ဂမသတ္တာဟ၊ ရတနာယရသတ္တာဟ၊ အဇပါလ သတ္တာဟ၊ မုစလိန္ဒသတ္တာဟ၊ ရာဇာယတနသတ္တာဟ နေရာခုနစ်ခုတွင် ၇-ရက်စီ ၄၉-ရက် စံတော်မူခဲ့ပြီး ရက် ၅၀-မြောက် ဝါဆိုလဆန်း ၆-ရက်နေ့၌ အဇပါလ ခေါ် ညောင်ပင်အောက်သို့ ပြန်ကြွလာပါသည်။ အဇပါလညောင်ပင်အောက်၌ ထိုင်တော်မူရင်း “ဘယ်သူအား ရှေးဦးစွာ သစ္စာတရား ဟောရအံ့နည်း၊ ဘယ်သူ သည် သစ္စာတရားကို လျင်မြန်စွာ သိနိုင်အံ့နည်း” ဟု တရားဟောရန် ပကတိ စိတ်ဖြင့် ကြံစည်တော်မူရာ အလောင်းတော်ဘဝတုန်းက ဆရာဖြစ်ခဲ့သော ကာလာမအနွယ် အာဠာရရသေ့အား တရားဟောရန် အကြံစည်ဖြစ်တော်မူ ၏။ အာဠာရရသေ့ကား ပညာဉာဏ်ရှိသော အာကိဉ္ဇညာယတန (လောကီ)ဈာန် သမာပတ်ရပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံကိုသိသော နတ်သားတစ်ဦးက “အာဠာရရသေ့ ကွယ်လွန်သွားသည်မှာ ၇-ရက်ရှိပါပြီဘုရား” ဟု လျှောက်လေ၏။ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဉာဏ်တော် ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်တော်မူရာ အာဠာရရသေ့ ကွယ်လွန်သည်မှာ ၇-ရက်ရှိပြီး အာကိဉ္ဇညာယတန အရူပဘုံ၌ ရောက်နေကြောင်းကို သိမြင်တော်မူ၏။ မြတ်စွာ ဘုရားသည် အာဠာရရသေ့ ၇-ရက်အသေစောပြီး မင်္ဂလိတရားမှ ဆုံးရှုံးသွား သည်ကို သိရှိ၍ “အာဠာရရသေ့အား ကြီးစွာသောဆုံးရှုံးမှုကြီး ဖြစ်လေစွ” ဟု စိတ်တော်တွင် ဖြစ်တော်မူ၏။

တစ်ဖန် မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီဆရာ တော်စပ်ခဲ့သော လောကီဈာန် သမာပတ် ၈-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည့် ရာမဇာသား ဥဒကရသေ့အား တရားဟောရန် ပကတိစိတ်ဖြင့် ကြံစည်တော်မူပြန်၏။ ထိုအခါ၌လည်း နတ်သားတစ်ဦးက “ရာမဇာသားဖြစ်သော ဥဒကရသေ့သည် လွန်ခဲ့သောည သန်းခေါင်းယံအချိန်က ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီဘုရား” ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်တော်မူလိုက်ရာ လွန်ခဲ့သောည သန်းခေါင်းယံကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဘဝင်ခေါ် နေဝသညာနာသညာယတန အရူပဘုံ၌ ဖြစ်နေကြောင်း ကို သိမြင်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးနည်းအတိုင်း စိတ်တော်တွင် ဖြစ်တော်မူ၏။

တစ်ဖန် မိမိအပေါ်၌ ကျေးဇူးများခဲ့သော ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့အား တရားဟောရန် စိတ်အကြံတော် ဖြစ်တော်မူပြီး ယင်းပဉ္စဝဂ္ဂါတို့ အဘယ်၌နေထိုင်သည်ကို ဆင်ခြင် ကြည့်ရာ မဂဓတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်အနီး ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောကြီး၌ နေထိုင်ကြသည်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ခဲ့ရာ မဟာဗောဓိပင်၏အနီး၌ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄-ရက်နေ့တိုင် နေတော်မူပြီး ဝါဆိုလပြည့် နေ့ နံနက်စောစော၌ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ခြေလျင်ကြွတော်မူ၏။

အကျွန်ုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရားရှင် မပွင့်မိက မဂဓတိုင်းတစ်ခွင်လုံးကို ကြည့်ရှု လျှင် ရဟန်းအမည်ခံ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့ ပေါ်ထွန်းနှင့်ကြကုန်ရာ ထိုဂိုဏ်းဆရာ ကြီးတို့အနက် အချို့က ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ-ကာမဂုဏ်ချမ်းသာခံစားမှု အလုပ်ကို၊ အချို့က အတ္တကိလမထာနုယောဂ-မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲမှုအလုပ်ကို ရဟန်းကိစ္စ ရဟန်းအလုပ်အနေဖြင့် ကျင့်ကြံ ပြောဟောကြကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့ လောကကြီး၌ အကျင့်မှားမှု အမှောင်ထုကြီးဖုံးလွှမ်းနေချိန်ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့သော အချိန်အခါမျိုး၌ အကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူခြင်း ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် မိဂဒါဝုန်တောသို့ ညနေချမ်းအချိန်၌ ရောက်ရှိတော်မူ ပြီး ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့အား မိမိဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြကာ ဝါဆို

လပြည့်နေ့ နေဝင်လုဆဲအချိန်တွင် “ဒွေမေ ဘိက္ခုဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ” စသည်ဖြင့် တရားဦးမေ့စကြာဒေသနာခေါ် မေ့စက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ် တော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

မေ့စက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်

ထိုမေ့စက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာကား မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော် မြတ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားဟောမှုဒေသနာဉာဏ် သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိမှု ပဋိဝေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ သဒ္ဓါတရား၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော တရားတို့ကို ဖြစ်စေ လည်စေတော်မူရာ သုတ်တော်၊ တစ်နည်း အားဖြင့် သဒ္ဓါတရား၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော တရားများ ဖြစ်ပေါ်လာ အောင် ဟောပြောသုတ်တော်၊ တစ်ဖန်ဆိုရပြန်လျှင် စက်လက်နက်အလား ပဋိဝေဉာဏ် ဒေသနာဉာဏ်တော် နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ကိလေသာရန်သူကို နှိမ်နင်း သတ်ဖြတ်ရာ သုတ်တော်ဟု ဆိုရပါမည်။

မေ့စကြာတရားအနှစ်ချုပ်

ယင်းတရားဦးမေ့စကြာဒေသနာခေါ် မေ့စက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်၌ ဘုရားရှင် သည် ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အကျင့်ယုတ်တရား ၂-ပါး၊ လိုက်နာ ကျင့်ကြံရမည့် မဂ္ဂင် ၈-ရပ် မဇ္ဈိမပဋိပတ်၊ သစ္စာ ၄-ပါးအကျဉ်း၊ ကိုယ်တော်မြတ် အတွက် သစ္စာ ၄-ပါးတွင် တစ်ပါးပါး၌ ရထိုက်သော ဉာဏ် ၃-ပါးစီ ပြည့်စုံမှ ဘုရားအဖြစ် ဝန်ခံကြောင်း၊ အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်တည်ကြောင်း၊ မေ့ စကြာတရားဟောအပြီး ဘုမ္မစိုးနတ်များမှစ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ကောင်းချီး ကြွေးကြော်ကြကြောင်း၊ မြေကြီးတုန်လှုပ်ကြောင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် နတ်ဗြဟ္မာများ အရောင်ထက် အဆရာထောင်မက သာသော အရောင်အလင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ဟော ကြားထားပါသည်။

ကျွတ်တမ်းဝင်သူများ

တရားဦးမေ့စကြာကို ဟောတော်မူပြီးသည်၏အဆုံးတွင် ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး၌ ပါဝင်သော အရှင်ကောဏ္ဍညသည် သောတာပန်အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း ၁၈-ကုဋေလည်း ကျွတ်တမ်းဝင်ပါသည်။(ဝိ၊ဋ္ဌ၊၃။၂၄၆) မိလိန္ဒပဉ္စကျမ်း၌မူ ကျွတ်တမ်းဝင်သည့် ၁၈-ကုဋေသည် ဗြဟ္မာတို့ချည်းသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် တရားထူးရသော နတ်တို့၏ အရေအတွက်သည်ကား မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားဦးမေ့စကြာ ဒေသနာတော်သည် မရေတွက်နိုင်အောင် ကျွတ်တမ်းဝင်သူ များပြားသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတရားဦး မေ့စကြာဒေသနာတော်သည် သာသနာ့သမိုင်းတွင် မေ့ဒုတိယာသနာပြုမထေရ်တို့ ဟောပြောလေ့ရှိသော သုတ်တော်ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်နှစ်-၂၃၆ ခုနှစ်တွင် ဟိမဝန္တာသာသနာပြုခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော အရှင်မဇ္ဈိမထေရ်သည် ယင်းသုတ်တော်ကို ဟိမဝန္တာအရပ်၌ ဟောကြားရာ ဝေနေယျ ၈၀-ကုဋေ ကျွတ်တမ်းဝင်ပါသည်။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။၅၁။မဟာဝံသ၊၁၂။၄၁၊၄၂) သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏သားတော် အရှင်မဟိန္ဒထေရ်သည်လည်း သီရိလင်္ကာအနုရာဓမြို့တော် နန္ဒနုပယျာဉ်၌ဟောရာ လူပုဂ္ဂိုလ် ၁၀၀၀ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြောင်း (မဟာဝံသ ၁၅၊၂၁၈-၉)၌ ဆိုထားပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် တရားဦးမေ့စကြာဒေသနာတော်သည် သာသနာ့သမိုင်းစဉ်အရ ကြည့်လျှင်လည်း အဦးအစ မွန်မြတ်လှသည့် ဘုရားနှုတ်ကပါဌ တရားဦးဖြစ်ခြင်း၊ ဘဝသံသရာမှ ထွက်မြောက်လိုသူတိုင်း အကျင့်ယုတ်တရား ၂-ပါး ရှောင်ကြဉ်ပြီး မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်း၊ တရားနာသူ ပရိသတ်မှာ နတ်ဗြဟ္မာများ အများဆုံးဖြစ်ခြင်း၊ ထိုဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ တရားရတနာ အတိအလင်း စတင်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ အရှင်ကောဏ္ဍညထေရ် သောတာပန်

အရိယာဖြစ်၍ ရဟန်းပြုရာ သံဃာရတနာ စတင်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းစသော ဂုဏ်ပေါင်းစုံ နှင့် ပြည့်စုံနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ တစ်ဖန် ယင်းဒေသနာတော်ကို နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာသို့ ရောက်စေတတ်သော၊ နတ်ဗြဟ္မာများ နှစ်သက်မြတ်နိုးသော၊ အလုံးစုံ သော ဘဝစည်းစိမ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ဒေသနာတော်ဟု ဆိုထားပြန်ပါသည်။

ရည်သန်တောင်းတ အာသီသ

ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အကြောင်းခြင်းရာတို့ကြောင့် တရားဦးမေ့စကြာဒေသနာ သည် ဂုဏ်ပေါင်းစုံပြည့်လျှံ အဖိုးအနုဂ္ဂထိုက်တန်သော တရားဦးတရားမြတ် ဒေသနာဖြစ်သဖြင့် ဝါဆိုလပြည့် နေ့ကြီးခါကြီး ရက်ကြီးမျိုး၌လည်းကောင်း၊ မိမိမွေးနေ့မျိုး၌လည်းကောင်း၊ အခြားသော အခါကြီးရက်ကြီးများ၌လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုနေရက်များ၌လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုသူတို့အတွက် ကောင်းကျိုး လိုအင်ဆန္ဒများ ပြီးပြည့်စုံရန် ရည်သန်တောင်းတလျက် တရားဦးမေ့စကြာ ဒေသနာတော် **မေ့စက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်**ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေအပ်ပါသည်။

သာသနာရေးဦးစီးဌာန

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ် (ပါဠိ-မြန်မာပြန်)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

စိန်ရောင်ခြည်ဘုရားပင့်

အင်္ဂါရသဿ ဥဏ္ဍာယ၊

ဒါဠာဟိ သေတရံသိယော။

ဝဇီရာဝ ဝိရောစန္ဒိ၊

ဇိနော မေ ဌာတု သီသကော။

အင်္ဂါရသဿ၊ အယုတ် အလတ် အမြတ်ပိုင်းခြား လွန်ကြီးမား၍ သုံးပါးဆယ်လီ ပါရမီတော်အဟုန် စာဂီတော်ဂုဏ်တို့ကြောင့် ခြောက်ရောင်စုံ ကွန့်မြူးလျက် ‘အင်္ဂါရသ’ ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးကို အံ့ကျူးခံနိုင် ဖက်မပြိုင်နိုင်အောင် လက်ကိုင်ရရှိတော်မူ သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။

ဘမုကန္တရေ၊ မျက်ခုံးတော်နှစ်သွယ် အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်၍။

သဉ္ဇာတာယ၊ နုဖြူထွားထွား ကောင်းစွာပေါက်ပွား ဖြစ်ပေါ်၍ လာတော်မူသော။

ဥဏ္ဍာယစ၊ ဆွဲလို့ဆန့်လျှင် နှစ်တောင်ခန့် ရှည်လျားသဖြင့် စိန်သားနှစ်အသွင် ငွေနန်းချည်အမျှင်ကဲ့သို့ ဖြူစင်ဝင်းသစ် လက်ယာရစ်ခွေရုံ စိန်ကြယ်ပွင့်အနေပုံလို ဥဏ္ဍာလုံခေါ် မွေးရှင်တော်ဓာတ် လွန်ထူးမြတ်သည့် အရပ်တော်မှလည်းကောင်း။

ဒါဠာဟိစ၊ ပတ္တမြားခေါင်ရန်း နှင်းဆီပန်းကဲ့သို့ နီမြန်းသော နှုတ်ခမ်းတော်တို့ဖြင့် မပေါ်အောင်ဖုံးပိတ်၍ ထားအပ်သော သွားတော်လေးဆယ် စွယ်တော်လေးဆူ ဖြူရာရာဓာတ်တော်ထူးတို့မှလည်းကောင်း။

သေတရံသိယော၊ ပုလဲအနှစ် စိန်စစ်နမူ ဘော်ဖြူငွေရွက် ဖြန့်ကြက်စီခြယ်
ငွေကြယ်ရောင်သန်း ကေလာသငွေတောင်ကို နေအရောင်လွှမ်းဘိသကဲ့သို့
မြတ်လေးပန်းစံပယ်ငုံ ကြာဖြူပွင့်ဝတ်မှုန်လို ပုံပမာကပ် စိန်တောင်ကို တိမ်ရောင်
ဟပ်ဘိသကဲ့သို့ တလျှပ်လျှပ် တဖိတ်ဖိတ် တရိပ်ရိပ် တလည်လည် ထိန်ပြောင်
ကြည်တဲ့ စိန်ရောင်ခြည်ဓာတ် ဖြူဖွေးသော အဆင်းတော်မြတ်တို့သည်။

ဝဇီရာဝ၊ စိန်နှစ်စိန်သွေး ဖြူဖွေးတောက်ပြောင် စိန်သားတောင်ကြီးကဲ့သို့။

ဝိရောစန္ဒြိ၊ ဖူးမြင်ရသူတို့၏ စိတ်ဝယ်အထူး ဘဝင်မှာကြည်နူးလောက်အောင်
ရွှင်မြူးတက်ကြွ ဘက်မမျှသဖြင့် လှပဆန်းကြယ် တင့်တယ်တော်မူကြပါပေ
ကုန်၏။

သော ဇိနော၊ ထူးထွေဆန်းလည် စိန်ရောင်ခြည်တို့ကြောင့် အင်္ဂါရသံ ဘွဲ့ထူးခံ
သည့် ငါးမာရ်အောင်ပြီး ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။

မေ မမ၊ ရုပ်နှင့်နာမ်သာ ထိုနှစ်ဖြာကို သက္ကာယစွဲ အထင်လွဲ၍ ငါပဲသမုတ်
အကျွန်ုပ်၏။

သီသကော၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်ရာထားတင် ဦးထိပ်ပြင်၌။

ဌာတု၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းစေမှု မေတ္တာပြု၍ ကြည့်ရှုကိုယ်တိုင်
ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် တန်ရပ်တည်နေတော်မူလှည့်ပါ့ စိန်ရောင်ခြည် နေတနွန်းကဲ့သို့
ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

(လယ်တီပဏ္ဍိတ-ဦးမောင်ကြီး)

ဩကာသကန်တော့ချိုး

ဩကာသ ဩကာသ ဩကာသ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ပထမ ဒုတိယ တတိယ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရားရတနာ တရားရတနာ သံဃာ ရတနာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ် လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ် ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျာသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

- အပါယ်လေးပါး** = ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ အသူရကာယ်ဘုံ။
- ကပ်သုံးပါး** = ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓရကပ်၊ သတ္တန္ဓရကပ်၊ ရောဂန္ဓရကပ်။
- ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး** = ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသညသတ်ဘုံနှင့် အရူပ-
ဗြဟ္မာဘုံ၊ ပစ္စန္ဓရစ်အရပ်(ဘုရားမပွင့်ရာအရပ်)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
ဉာဏ်ပညာမရှိသူ၊ ဘုရားမပွင့်ရာအခါ၌ လူဖြစ်ရခြင်း။
- ရန်သူမျိုးငါးပါး** = ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူ။
- ဝိပတ္တိတရားလေးပါး** = အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ရခြင်း၊ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်း၊ တရား
မစောင့်သူတို့၏ လက်ထက်၌ဖြစ်ရခြင်း၊ အကုသိုလ်
ကိုသာ အားထုတ်၍ အကျင့်ပျက်စီးခြင်း။
- ဗျာသနတရားငါးပါး** = ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်း၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါနှိပ်စက်၍
ပျက်စီးခြင်း၊ အယူဝါဒလွဲမှားပျက်စီးခြင်း၊ အကျင့်သီလ
ပျက်စီးခြင်း။

ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ခြင်း

အဟံ ဘန္ဓေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ
ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္ဓေ ။
ဒုတိယမ္ပိ - အဟံ ဘန္ဓေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္ဓေ။

တတိယမ္ပိ - အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ ။

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(သုံးကြိမ်)

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အာမ ဘန္တေ။

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

(သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။)

၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

(သူတစ်ပါး၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။)

၃။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

(သူတစ်ပါး၏ သားမယားကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။)

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

(မဟုတ်မမှန် မုသားပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။)

၅။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

(သေရည်သေရက်ကို သောက်စားမှုးယစ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။)

အာမ ဘန္တေ။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်မရွတ်မီ ရှေးဦးစွာ နတ်များကို ဖိတ်မန္တကပြုခြင်း

သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာ'ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။
(ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒန္တာ။)⁹

- သမန္တာ - ဝန်းကျင်ပတ်ချာ ရပ်ဆယ်မျက်နှာမှ။
- စက္ကဝါဠေသု - ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်သည့် စကြဝဠာ တောင်ရစ်ဝိုက် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တိုက် တို့၌။
- ဝသန္တာ - ကြည်သာချမ်းမြေ့ နေထိုင်ကြကုန်သော။
- ဒေဝတာ - ရောင်ဝါတန်ခိုး ကဲမိုးကြီးမား နတ်အများတို့သည်။
- အတြေ - ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်မြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရာ ဤနေရာဌာနသို့။
- အာဂစ္ဆန္တု - ညီညာဖြဖြ စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်လော့။
- မုနိရာဇဿ - သုံးတိုက်ထွတ်တင် ဘုရင်ဥက္ကဋ္ဌ ရဟန်းမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။
- သဂ္ဂမောက္ခဒံ - နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ကျိုးနှစ်တန်ကို ကေန်ဆတ်ဆတ် ပေးဝေတတ်သည့်။
- သဒ္ဓမ္မံ - ချီးမွမ်းအံ့အား ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန သုတ်တော် သူတော်ကောင်းတရားကို။
- သုဏန္တု - ရိုသေတုပံကွ နာလှည့်ကြကုန်လော့။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ်

- [ဘဒ္ဒန္တ]** - ညီညာဖြူဖြူ စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့် ဓမ္မမာမက အိုနတ်များတို့။
- အယံ ကာလော** - ဤသည့်ကာလ ခါသမယသည်ကား။
- ဓမ္မဿဝန ကာလော** - သုံးခွင်ထွတ်ထား ရှင်တော်ဘုရား၏ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထန သုတ်တော် နာကြားရမည့် အခါပေတည်း။
(၃-ခေါက်)]

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ္တ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ္တပါဠိ

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်မြန်မာပြန်

- ၁။ ဘိက္ခုနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊
 ဣသိပတနနာမကေ။
 မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊
 ယံ တံ နိဗ္ဗာနပါပကံ။
- ၂။ သဟမ္ပတိနာမကေန၊
 မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
 စတုသစ္စံ ပကာသေဇ္ဇော၊
 လောကနာထော အဒေသယိ။

၁-၂။ သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူသော လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သဟမ္ပတိအမည်ရှိသော မြတ်သော ဗြဟ္မာမင်းသည် တရားဟောစီမံသောငှာ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာတို့၏ ကောင်းကင်မှသက်ရာ၊ ကောင်းကင်သို့ တက်ရာဖြစ်၍ ဣသိပတနအမည်ရှိသော သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တော၌ ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိရဟန်းတို့အား နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော မြတ်သောတရားဖြစ်သော အကြင်ဓမ္မစက္ကရာ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထုနသုတ်

၃။ နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊
ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာ
တို့သည် နှစ်လိုအပ်သော ခပ်သိမ်း
သော လောကီ-လောကုတ္တရာ
ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ စည်းစိမ်ကို ပြီးစေ
တတ်သော ထိုဓမ္မစက္ကံ ဒေသနာ
တော်ကို ခပ်သိမ်းသော လောက၏
အစီးအပွားအလို့ငှာ အကျွန်ုပ်တို့
သည် ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄။ * ဝေံ မေ သုတံ—

၄။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြား
နာခဲ့ရပါသည်။

ကေံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏ-
သီယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။
တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။
အာမန္တေသိ—

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရား
သည် ဗာရာဏသီပြည်၊ ဣသိပတန
အမည်ရှိသော မိဂဒါဝုန်တော၌
သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ
မြတ်စွာဘုရားသည် ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်း
တို့ကို မိန့်တော်မူ၏—

၅။ “ဒွေ’မေ ဘိက္ခုဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိ-
တေန န သေဝိတဗ္ဗာ။ ကတမေ ဒွေ?
ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိ-
ကာနုယောဂေါ ဟိနော ဂါမ္မော ပေါထုဇ္ဇ-
နိကော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော၊
ယော စာယံ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ

၅။ ရဟန်းတို့ ရဟန်းဖြစ်သူသည်
ဤအစွန်းနှစ်ပါးတို့ကို မမှီဝဲအပ်ကုန်။
အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ယုတ်ညံ့၍
ရွာသူတို့၏ အကျင့် ဖြစ်သော
ပုထုဇဉ်တို့၏ အလေ့အကျင့်သာဖြစ်
၍ အရိယာတို့၏ အလေ့အကျင့်

* ဣဒံ သုတ္တံ ဝိနယပိဋကေ မဟာဝဂ္ဂပါဠိယံ-၁၄-၁၈၊ သံယုတ္တနိကာယေ
တတိယဘာဂေ-၃၆၈-၃၇၃၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ-၃၃၀-၃၃၅-ပိဋေသု အာဂတံ။

ဒုက္ခော အနရိယော အနတ္တသံဟိတော၊
ဧတေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ
အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန
အဘိသမ္ပုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ
ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

မဟုတ်သော အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်
ယှဉ်သော ကာမဂုဏ်တို့၌ ကာမ
ဂုဏ်ချမ်းသာကို ကပ်ငြိသောအား
ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ လိုက်စားအား
ထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်
၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော
အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်ယှဉ်သော
ကိုယ်ပင်ပန်းမှုကို အားထုတ်ခြင်း
လည်းကောင်း ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။
ရဟန်းတို့ ထိုအစွန်းနှစ်ပါးတို့သို့
မကပ်ရောက်မှု၍ ငါဘုရားသည်
အထူးသဖြင့် သိတော်မူအပ်သော
ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော ဉာဏ်
အမြင်ကို ပြုတတ်သော အလယ်
အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်
ကိလေသာငြိမ်းရန်အလို့ငှာ ဖြစ်၏။
ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရန်အလို့ငှာ
ဖြစ်၏။ (သစ္စာလေးပါးကို) သိရန်
အလို့ငှာ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်
မှောက်ပြုရန်အလို့ငှာ ဖြစ်၏။

၆။ ကတမာ စ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ
ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ပုဒ္ဓါ
စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ

၆။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်
အထူးသဖြင့် သိတော်မူအပ်သော
ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော ဉာဏ်

အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ
 သံဝတ္တတိ။ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိ-
 ကော မဂ္ဂေါ။ သေယျထိဒံ? သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မ-
 န္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော
 သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။ အယံ ခေါ
 သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂ-
 တေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏ-
 ကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ
 သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

အမြင်ကို ပြုတတ်သော ကိလေသာ
 ငြိမ်းခြင်း ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်း
 သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း နိဗ္ဗာန်ကို
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာဖြစ်သော ထို
 အလယ်အလတ်ဖြစ်သော မြတ်သော
 အကျင့်ကား အဘယ်နည်း။ ဤအင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ပင်တည်း။
 ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်
 ဟူသည် အဘယ်နည်း။ မှန်စွာ
 သိမြင်ခြင်း ‘သမ္မာဒိဋ္ဌိ’၊ မှန်စွာ
 ကြံခြင်း ‘သမ္မာသင်္ကပ္ပ’၊ မှန်စွာ
 ပြောဆိုခြင်း ‘သမ္မာဝါစာ’၊ မှန်စွာ
 ပြုလုပ်ခြင်း ‘သမ္မာကမ္မန္တ’၊ မှန်စွာ
 အသက်မွေးခြင်း ‘သမ္မာအာဇီဝ’၊
 မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း ‘သမ္မာဝါယာမ’၊
 မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း ‘သမ္မာသတိ’၊
 မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း ‘သမ္မာသမာဓိ’
 ဤသည်တို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ငါ
 ဘုရားသည် အထူးသဖြင့် သိတော်မူ
 အပ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်
 သော ဉာဏ်အမြင်ကို ပြုတတ်သော
 ဤအလယ်အလတ်ဖြစ်သော မြတ်
 သောအကျင့်သည် ကိလေသာငြိမ်း
 ရန်အလို့ငှာ ဖြစ်၏။ ထူးသောဉာဏ်
 ဖြင့် သိရန်အလို့ငှာ ဖြစ်၏။ (သစ္စာ
 လေးပါးကို) သိရန်အလို့ငှာ ဖြစ်၏။
 နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန်အလို့ငှာ
 ဖြစ်၏။

၇။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ
အရိယသစ္စံ။ ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊
ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏမ္ပိ ဒုက္ခံ။
အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊
ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယမ္ပိစ္ဆံ
န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။ သံခိတ္တေန
ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ^၁ ဒုက္ခာ။

၇။ ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား
ဆင်းရဲဖြစ်သော အရိယာတို့၏
အမှန်တရား ‘ဒုက္ခအရိယသစ္စာ’ပေ
တည်း။ ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်း
သည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ အိုခြင်း
သည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ နှာခြင်း
သည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ သေခြင်း
သည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ မချစ်သော
သူတို့နှင့် အတူနေခြင်းသည်လည်း
ဆင်းရဲ၏။ ချစ်သောသူတို့နှင့် ကွေ
ကွင်းခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။
လိုချင်ရာကို မရခြင်းသည်လည်း
ဆင်းရဲ၏။ အကျဉ်းအားဖြင့် စွဲလမ်း
ရာ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့
သည်လည်း ဆင်းရဲကုန်၏။

၈။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခ-
သမုဒယံ အရိယသစ္စံ။ ယာယံ တဏှာ
ပေါနောဘဝိကာ^၂ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ
တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ။ သေယျထိဒံ?
ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

၈။ ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား
ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိ-
ယာတို့၏ အမှန်တရား ‘သမုဒယ
အရိယသစ္စာ’ပေတည်း။ အကြင်
တဏှာသည် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်စေ
တတ်၏။ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း
နှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံ၌
လွန်စွာနှစ်သက်တတ်၏။ ဤတပ်
မက်မှုတဏှာဟူသည် အဘယ်
နည်း။ ကာမဘုံတို့၌ တပ်မက်မှု

၁-ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာပိ (ဣ၊က)

၂-ပေါနောဘဝိကာ (သျှ၊က)

တဏှာ ‘ကာမတဏှာ’၊ တည်မြဲ၏ ဟုယူသော သဿတဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တပ်မက်မှုတဏှာ ‘ဘဝ-တဏှာ’၊ သေလျှင်ပြတ်စဲ၏ဟု ယူသော ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တပ်မက်မှုတဏှာ ‘ဝိဘဝတဏှာ’ တို့တည်း။

၉။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခ- နိရောဓံ အရိယသစ္စံ။ ယော တဿာ- ယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂ- နိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

၉။ ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယာ တို့၏ အမှန်တရား ‘နိရောဓအရိယ သစ္စာ’ပေတည်း။ ယင်းဆင်းရဲ၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဟူသည် ထိုတပ်မက်မှု တဏှာ၏သာလျှင် အကြွင်းမဲ့ စွဲမက်မှု ကင်းပျောက်ချုပ်ငြိမ်းရာ စွန့်လွှတ်ရာ တစ်ဖန်စွန့်ပယ်ရာ လွတ်မြောက်ရာ မကပ်ငြိရာ (နိဗ္ဗာန်) ပင်ဖြစ်၏။

၁၀။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခ- နိရောဂေါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ။ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌကိကော မဂ္ဂေါ။ သေယျထိဒံ? သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီ- ဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

၁၀။ ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက် ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာ တို့၏ အမှန်တရား ‘မဂ္ဂအရိယသစ္စာ’ ပေတည်း။ ဤအရိယမဂ်သည် အင်္ဂါ ရှစ်ပါးရှိ၏။ အင်္ဂါရှစ်ပါးဟူသော် ကား— မှန်စွာသိမြင်ခြင်း ‘သမ္မာဒိဋ္ဌိ’၊

မှန်စွာကြံခြင်း ‘သမ္မာသင်္ကပ္ပ’။ပ။
မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း ‘သမ္မာသမာဓိ’
ဤသည်တို့တည်း။

၁၁။ “ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စ”န္တိ မေ
ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုဿုတေသု ဓမ္မေသု
စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ
ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော
ဥဒပါဒိ။

၁၁။ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည်
ဆင်းရဲဖြစ်သော အရိယာတို့၏
အမှန်တရား ‘ဒုက္ခအရိယသစ္စ’မည်
၏”ဟု (ဘုရားမဖြစ်မီ) ရှေးက မကြား
ဖူးကုန်သော (ဒုက္ခသစ္စ)တရားတို့၌
ငါဘုရား၏ (ပညာ)မျက်စိသည်
ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည်
ထင်ရှားဖြစ်၏။ အပြားအားဖြင့်
သိတတ်သော ဉာဏ်‘ပညာ’သည်
ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်း၍ သိသော
ဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။
အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

(သစ္စဉာဏ်)

၁၂။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ
ပရိညေယျ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနု-
ဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊
ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၂။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်
ထိုဆင်းရဲဖြစ်သော အရိယာတို့၏
အမှန်တရား ‘ဒုက္ခအရိယသစ္စာ’ ကို
စင်စစ် ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်၏။ဟု

။ပ။ (ကိစ္စဉာဏ်)

၁၃။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၃။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ထိုဆင်းရဲဖြစ်သော ဤအရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘ဒုက္ခအရိယသစ္စာ’ကို ပိုင်းခြား၍ သိခဲ့ပြီးပြီဟု (ဘုရားမဖြစ်မီ)ရှေးက မကြားဖူးကုန်သော (ဒုက္ခသစ္စာ)တရားတို့၌ ငါဘုရား၏(ပညာ) မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်‘ပညာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်း၍ သိသော ဉာဏ်‘ဝိဇ္ဇာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ကတဉာဏ်)

၁၄။ “ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၄။ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘သမုဒယအရိယသစ္စာ’မည်၏”ဟု (ဘုရားမဖြစ်မီ) ရှေးကမကြားဖူးကုန်သော (သမုဒယသစ္စာ)တရားတို့၌ ငါဘုရား၏ (ပညာ)မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ် ‘ပညာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်း၍ သိသောဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (သစ္စဉာဏ်)

၁၅။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟာတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၅။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် “ထိုဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤအရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘သမုဒယအရိယသစ္စာ’ကို ပယ်အပ်၏” ဟု။ပ။ (ကိစ္စဉာဏ်)

၁၆။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟီန”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၆။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် “ထိုဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤအရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘သမုဒယအရိယသစ္စာ’ကို ပယ်ပြီးပြီ” ဟု (ဘုရားမဖြစ်မီ) ရှေးက မကြားဖူးကုန်သော (သမုဒယသစ္စာ) တရားတို့၌ ငါဘုရား၏ (ပညာ) မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ် ‘ပညာ’ သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်း၍ သိသော ဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’ သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ကတဉာဏ်)

၁၇။ “ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ

၁၇။ ရဟန်းတို့ “ဤနိဗ္ဗာန်သည် ဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘နိရောဓအရိယသစ္စာ’ မည်၏” ဟု (ဘုရား

ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊
အာလောကော ဥဒပါဒိ။

မဖြစ်မီ) ရှေးက မကြားဖူးကုန်သော (နိရောဓသစ္စာ) တရားတို့၌ ငါဘုရား၏ (ပညာ)မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်‘ပညာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်း၍ သိသောဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

(သစ္စဉာဏ်)

၁၈။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ
အရိယသစ္စံ သစ္စိကာတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ
ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု
ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊
ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၈။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် “ထိုဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော ဤအရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘နိရောဓအရိယသစ္စာ’ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်၏” ဟု။ပ။ (ကိစ္စဉာဏ်)

၁၉။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ
အရိယသစ္စံ သစ္စိကာတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ
ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု
ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊
ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၉။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် “ထိုဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော ဤအရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘နိရောဓအရိယသစ္စာ’ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးပြီ” ဟု (ဘုရားမဖြစ်မီ) ရှေးက မကြားဖူးကုန်သော (နိရောဓသစ္စာ) တရားတို့၌ ငါဘုရား၏ (ပညာ) မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ပ။ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ကတဉာဏ်)

၂၀။ “ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အန-
နဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၀။ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘မဂ္ဂ အရိယသစ္စာ’ မည်၏”ဟု (ဘုရား မဖြစ်မီ) ရှေးက မကြားဖူးကုန်သော (မဂ္ဂသစ္စာ) တရားတို့၌ ငါဘုရား၏ (ပညာ)မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ပ။ အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။
(သစ္စဉာဏ်)

၂၁။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၁။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် “ထိုဆင်းရဲခြင်း၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော ဤအရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘မဂ္ဂ အရိယသစ္စာ’ကို ပွားများအပ်၏” ဟု။ပ။
(ကိစ္စဉာဏ်)

၂၂။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝိတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၂။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် “ထိုဆင်းရဲခြင်း၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော ဤ အရိယာတို့၏ အမှန်တရား ‘မဂ္ဂ အရိယသစ္စာ’ကို ပွားများပြီးပြီ”ဟု (ဘုရားမဖြစ်မီ) ရှေးက မကြားဖူး ကုန်သော (မဂ္ဂသစ္စာ)တရားတို့၌

ငါဘုရား၏ (ပညာ) မျက်စိသည်
ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည်
ထင်ရှားဖြစ်၏။ အပြားအားဖြင့်
သိတတ်သော ဉာဏ် ‘ပညာ’သည်
ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်း၍ သိသော
ဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။
အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ကတဉာဏ်)

၂၃။ ယာဝကီဝဉ္စ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု
စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ်ဉ္စ
ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ
န သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။ နေဝ တာဝါ-
ဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ
သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏ-
ဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ
“အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိ-
သမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ ပစ္စညာသိ။

၂၃။ ရဟန်းတို့ ဤအရိယာတို့၏
အမှန်တရားလေးပါးတို့၌ ဤသို့
သုံးပါးသော အပြန်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး
သော အခြင်းအရာရှိသော မှန်ကန်
သောဉာဏ်အမြင် မစင်ကြယ်သေး
သမျှ ကာလပတ်လုံး ငါဘုရားသည်
နတ် မာရ်နတ်ဗြဟ္မာတို့နှင့် တကွ
သော နတ်လောကနှင့် သမဏ
ဗြာဟ္မဏမင်းများ လူများနှင့်တကွ
သော လူ့လောက၌ “အတုမရှိ
သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို)
ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိသော အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်ကို သိပြီ” ဟူ၍ ဝန်မခံခဲ့
ချေ။

၁-အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပစ္စညာသိ (သိ၊ သျာ၊ ကံ)

၂၄။ ယတော စ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ
 ဣမေသု စတုသု အရိယသစ္စေသု ဝေ
 တိပရိဝဋ် ခွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ
 ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။
 အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ
 သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏ-
 ဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ
 “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိ-
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ ပစ္စညာသိ။ ဉာဏဉ္စ ပန
 မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ၊ အကုပ္ပိ မေ
 ဝိမုတ္တိံ၊ အယ’မန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ
 ပုနဗ္ဗဝေါတိ။ ဣဒ’မဝေါစ ဘဂဝါ။
 အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု ဘဂဝတော
 ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။

၂၄။ ရဟန်းတို့ ဤအရိယာတို့၏
 အမှန်တရားလေးပါးတို့၌ ဤသို့
 သုံးပါးသော အပြန်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး
 သော အခြင်းအရာရှိသော မှန်ကန်
 သော ဉာဏ်အမြင်သည် စင်ကြယ်
 လာသောအခါ၌သာလျှင် ငါဘုရား
 သည် နတ် မာရ်နတ် ဗြဟ္မာတို့နှင့်
 တကွသော နတ်လောကနှင့် သမဏ
 ဗြာဟ္မဏမင်းများ လူများနှင့်တကွ
 သော ဤလူ့လောက၌ “အတုမရှိ
 သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို)
 ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိသော အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ်ကို သိပြီ” ဟူ၍ ဝန်ခံခဲ့၏။
 ငါ၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်မှု
 သည် မပျက်စီးနိုင်ပြီ ဤကား အဆုံး
 စွန်သော ဘဝတည်း၊ ယခုအခါ
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီဟု
 ငါ့အား ဉာဏ်အမြင် (ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ဉာဏ်)သည်လည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့
 ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်
 မူလတ်သော် ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်
 နှစ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား
 ၏ စကားတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ
 လက်ခံကြလေကုန်သတည်း။

၂၅။ ဣမသ္မိဉ္စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍည-
ဿ ဝိရဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခု ဥဒပါဒိ
“ယံ ကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ သပ္ပံ တံ နိရောဓ-
ဓမ္မ”န္တိ။

၂၅။ ဤဂါထာမဖက် သက်သက်
သော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြား
တော်မူလတ်သော် အရှင်ကောဏ္ဍည
အား “ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရား
အလုံးစုံသည် ချုပ်ခြင်းသဘော
ရှိ၏”ဟု (ကိလေသာ)မြူအညစ်
အကြေးကင်းသော တရားမျက်စိ
‘သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်’သည် ဖြစ်
ပေါ်လာ၏။

၂၆။ ပဝတ္တိတေ စ ပန ဘဂဝတာ ဓမ္မ-
စက္ကေ ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဓံ မနုဿာဝေသံ
“တေ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိ-
ပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ
ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ
ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ
ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”န္တိ။

၂၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဓမ္မစက္ကာ
တရားကို ဟောတော်မူလတ်သော်
“ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂ-
ဒါဝုန်တောဝယ် လောက၌ ရဟန်း
ပုဏ္ဏား နတ် မာရ်နတ် ဗြဟ္မာ တစ်စုံ
တစ်ယောက်မျှ မဟောနိုင်သော
အတုမရှိသော ဤဓမ္မစက္ကာတရား
တော်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်
မူအပ်ပြီ”ဟု ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်
ကောင်းချီးပေးသံကို အဆင့်ဆင့်
ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၇။ ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ
စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓံ မနု-

၂၇။ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ ကောင်းချီး
ပေးသံကို ကြား၍ စာတုမဟာရာဇ်

သာဝေသံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”န္တိ။

နတ်တို့သည် ကောင်းချီးပေးသံကို အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၈။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ တာဝတိံသာ ဒေဝါ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ယာမာ ဒေဝါ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ တုသိတာ ဒေဝါ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ နိမ္မာနရတီ ဒေဝါ ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ ဒေဝါ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ဗြဟ္မကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓံ’မနုဿာဝေသံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”န္တိ။

၂၈။ စာတုမဟာရာဇိနတ်တို့၏ ကောင်းချီးပေးသံကို ကြား၍ တာဝတိံသာနတ်။ပ။ ယာမာနတ်။ပ။ တုသိတာနတ်။ပ။ နိမ္မာနရတီနတ်။ပ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်။ပ။ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့သည် “ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတနေ မိဂဒါဝန်တောဝယ် လောက၌ ရဟန်းပုဏ္ဏား နတ် မာရ်နတ် ဗြဟ္မာ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မဟောနိုင်သော အတုမရှိသော ဤဓမ္မစကြာတရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ” ဟု ကောင်းချီးပေးသံကို အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၉။ ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန^၁ တေန မုဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မာလောကာ သဒ္ဓေါ အပ္ပဂ္ဂစ္ဆိ။ အယဉ္ဇ ဒသသဟသိလောကဓာတု သံကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ။ အပ္ပမာဏော စ ဥဋ္ဌာရော ဩဘာသော လောကေ ပါတုရဟောသိ အတိက္ကမ္ပ^၂ ဒေဝါနံ ဒေဝါနဘာဝန္တိ။

၂၉။ ဤသို့လျှင် ထိုအချိန် ထိုအခါ ထိုကာလတွင် (အကနိဋ္ဌ) ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ကောင်းချီးသံသည် ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ဤတစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်လည်း တုန်လှုပ်၏။ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်၏။ ထက်ဝန်းကျင် တုန်လှုပ်၏။ အတိုင်းအရှည်မရှိ ကြီးမားသော အရောင်အလင်းသည်လည်း လောက၌ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ကို ကျော်လွန်၍ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။

၃၀။ အထ ခေါ ဘဂဝါ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ “အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော”တိ။ ဣတိ ဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ “အညာသိ-ကောဏ္ဍညော”တွေဝ^၃ နာမံ အဟောသိ။

၃၀။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် “ရဟန်းတို့ ကောဏ္ဍညသည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိလေပြီတကား၊ ရဟန်းတို့ ကောဏ္ဍညသည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိလေပြီတကား” ဟု ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူသောကြောင့် အရှင်ကောဏ္ဍညအား “အညာသိကောဏ္ဍည” ဟူ၍သာလျှင် အမည်တွင်၏။

၁-“တေန လယေနာ”တိ ပဒဒ္ဒယံ သီ-သျှ-ကံ-ပေါတ္ထကေသု နတ္ထိ။
၂-အတိက္ကမ္မေဝ (သျှ၊ က)
၃-အညာကောဏ္ဍညောတွေဝ (သျှ)

၃၁။ အထ ခေါ် အာယသ္မာ အညာသိ-
ကောဏ္ဍညော ဒိဋ္ဌဓမ္မော ပတ္တဓမ္မော
ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂါဠဓမ္မော တိဏ္ဏ-
ဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂတကထံကထော ဝေသာ-
ရဗ္ဗေတ္တာ အပရပ္ပစ္စယော သတ္တုသာသနေ
ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ “လဘောယျာဟံ
ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇံ၊
လဘောယျံ ဥပသမ္ပဒ”န္တိ။ “ဟေ ဘိက္ခု”တိ
ဘဂဝါ အဝေါစ “သွာက္ခာတော ဓမ္မော၊
စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တ-
ကိရိယာယာ”တိ။ သာဝ တဿ အာယ-
သ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသီတိ။

၃၁။ ထို့နောက် အရှင်အညာသိ
ကောဏ္ဍညသည် တရားကို မြင်ပြီး
သည်ဖြစ်၍ တရားသို့ ရောက်ပြီး
သည်ဖြစ်၍ တရားကို သိပြီးသည်
ဖြစ်၍ တရားသို့ သက်ဝင်ပြီးသည်
ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းကို ကူးမြောက်
ပြီးသည်ဖြစ်၍ သို့လောသို့လော
(တွေးတောခြင်း) ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍
မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ ရဲရင့်
ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဘုရား
မှတစ်ပါး ကိုးစားထိုက်သူ မရှိသည်
ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို “အရှင်
ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား
အထံ၌ ရှင့်အဖြစ်ကို ရလိုပါ၏။
ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏” ဟု
လျှောက်၏။ “ရဟန်း လာလော့”၊
“တရားကို ကောင်းစွာ ဟောအပ်ပြီ၊
ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှာ မြတ်
သောအကျင့်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်
လော့” ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်
တော်မူ၏။ ထိုစကားတော်သည်ပင်
လျှင် ထိုအရှင်အညာသိကောဏ္ဍည
၏ ပဉ္စင်းအဖြစ် ပြီးလေ၏။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ်
မြန်မာပြန် ပြီး၏။

မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ကြီး၏
မေတ္တသုတ်တော်လာ မေတ္တာပွားနည်း (၁၁)နည်း
(အားလုံးသံပြိုင်ရွတ်ဆိုရန်)

- ၁။ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၂။ ကြောက်တတ်၊ မကြောက်တတ်၊ နှစ်ရပ်များစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၃။ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်၊ နှစ်ရပ်များစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၄။ ဝေးနေ၊ နီးနေ၊ နှစ်ထွေများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၅။ ဘဝဇာတ်ဆုံး၊ မဆုံးများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၆။ ရှည်-တို-အလတ်၊ သုံးရပ်ခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၇။ ကြီး-ငယ်-အလတ်၊ သုံးရပ်ခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
 ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
 ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၈။ ဆူ-ကြုံ-အလတ်၊ သုံးရပ်ခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
 ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
 ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၉။ လူအချင်းချင်း၊ လှည့်ပတ်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

၁၀။ အထင်သေးခြင်း၊ အချင်းချင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

၁၁။ ဆင်းရဲလိုခြင်း၊ အချင်းချင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

အမျှဝေ

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထမြင့်ခေါင်၊ မြင်းမိုရ်တောင်ဦး၊ မကကျူး-
သား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်တို့အား၊ ရငြားပါစေ၊ အမျှဝေ၏။

မသွေနှိစွ၊ ဤကာယကို၊ စောင့်ထပေတတ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊
မလပ်စေရ၊ ပေးဝေငှ၏။

မိတ္တဆွေညာ၊ ဆရာသမား၊ ဘိုးဘွားကစ၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါယက္ခ၊
ဣန္ဒာဗုဒ္ဓ၊ အာကာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊ အမြတ်ပုည၊ ကုသလကို၊
ရကြပါစေ၊ အမျှဝေ၏။

သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊ အနန္တတွင်၊ မပြတ်စဉ်-
ကာ၊ သတ္တာဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တည်ရှိခုနစ်ပါး၊ များစွာလုံးစုံ၊
ဘုံသုံးဆယ့်တစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျအား၊ အမျှကုသိုလ်၊ ပေးဝေလို၏။
ထိုကုသလ၊ ဤပုညကို၊ အမျှရကြသည်ဖြစ်စေသော်။

ဝသုန္ဒရေ၊ ဤမြေပံသု၊ သိလာထုလည်း၊ သက်သေအမှု တည်စေသော်။

ကုသိုလ်- အမျှ   အမျှ   အမျှ   ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
                 သာဓု   သာဓု   သာဓု

ကုသိုလ်- အမျှ   အမျှ   အမျှ   ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
                 သာဓု   သာဓု   သာဓု

ကုသိုလ်- အမျှ   အမျှ   အမျှ   ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
                 သာဓု   သာဓု   သာဓု

ဆုတောင်းပါဠိနှင့်နိဿယ

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ ဗောဓိဉာဏဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ နဝလောကုတ္တရဿ ဓမ္မဿ ပစ္စယော ဟောတု။

၁။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **အာသဝက္ခယံ၊** ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ တည်းဟူသော အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ **ဝဟံ-ဝဟန္တော၊** ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **နိဗ္ဗာနဿ၊** ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်၏။ **ပစ္စယော၊** မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါရန်အကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **ဗောဓိဉာဏဿ၊** ဗောဓိဉာဏ်တော်မြတ်၏။ **ပစ္စယော၊** ရရှိပါစေကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **နဝ လောကုတ္တရဿ ဓမ္မဿ၊** မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့အား။ **ပစ္စယော၊** ရရှိရန်အကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

နတ်ဗြဟ္မာများအား ပြန်ပို့ရန် ဂါထာ

တ္ထောဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ'နမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။
ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှကြိုးကုတ် စွမ်းအားထုတ်၍ မယုတ်စေရ ပြုလုပ်ရ သဖြင့်လည်း။ **အမေဟိ၊** ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော် ရွတ်ပွားပူဇော် သူငါနှစ်မြို့ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ **သမ္ဘတံ၊** ယခုအေးမှု နောင်ကျွေးပြု၍ တွေးရှုရည်စူး ဖြည့်ဆည်းအပ်သော။ **ပုညသမ္ပဒံ၊** အပေါင်းစုမြုပ် ကောင်းမှုထုပ်၍ မယုတ်မယွင်း ပြည့်စုံခြင်းကို။ **သဗ္ဗေ၊** ရှိန်ဝါတောက်လင်း နောက်ပါသင်းတို့နှင့် ခပင်းဥသို အလုံးစုံကုန်သော။ **ဒေဝါ၊** စကြဝဠာသောင်းတိုက် ပေါင်းတစ်ဝိုက်မှ ရောက်ဆိုက် လာငြား နတ်ဗြဟ္မာအများတို့သည်။ **အနမောဒန္တု၊** ကြည်လင်မနော ဘဝင်ဇော ဖြင့် လျင်ဆောဝမ်းမြောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ လူ နတ် နိဗ္ဗာန် အကျိုးမှန်ကို မျိုးခံနိုးရင်း ပြီးစီး ခြင်းငှာ။ **သဒ္ဓါယ၊** ကံကြောင့်အကျိုး မထောင့်ညှိုးဟု ဖြောင့်ရိုးစွဲကပ် အမြဲ မှတ်သဖြင့်။ **ဒါနံ၊** နည်းသည်များသည် ခြားမရည်ဘဲ ရွှင်ကြည်မြတ်နိုး ဒါနမျိုး တို့ကို။ **ဒဒန္တု၊** သူတော်ရဟန်း ရည်မျှော်မှန်း၍ လှူဒါန်းတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန် သတည်း။ **သီလံ၊** ပဉ္စ အဋ္ဌ ဒသင်္ဂဟု ကိုယ်မှမချွတ် ကျင့်ခါးဝတ်ကို။ **သဗ္ဗဒါ၊** နှစ်၊ လ၊ တွက်မှတ် ရက်မပြတ်အောင်။ **ရက္ခန္တု၊** မကျားမပြောက် အမှားမရောက် အောင် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ **ဘာဝနာဘိရတာ၊** သမထ ဝိပဿနာ ချက်နှစ်ဖြာကို ဆက်ကာနေ့ည မွေ့လျော်ကြကုန်သည်။ **ဟောန္တု၊** ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ **အာဂတာ၊** အများညီညာ တရားနာဟု ထားကာစွဲစိတ် ခဲအကျိတ်နှင့် တွဲမိတ်စုဆုံ ရောက်လာကြကုန်သော။ **ဒေဝတာ၊**

နတ်ဗြဟ္မာများအား ပြန်ပို့ရန် ဂါထာ

၂၉

အကြောင်းဆက်ကာ သောင်းစကြာက ရောက်လာကြညောင်း နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်းတို့သည်။ **ဂစ္ဆန္တိ။** ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တော်ရွတ်ပွဲ ပြီးကုန်စဲမို့ နေမြဲ
ရပ်ဘုံ ပြန်တော်မူကြပါကုန်လော့။

နှိုးဆော်ပန်ကြားလွှာ

ဤစာအုပ်ကို အများပြည်သူသို့ ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းလျက်ရှိပါသည်။ ဤသို့လှူဒါန်းရာတွင် ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းနိုင်မှုအပေါ် မူတည်၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်သူတို့ အရေအတွက် ပိုမိုများပြားလာပြီး ပိုမိုရွတ်ဆိုကြခြင်းအားဖြင့် ကုသိုလ်တရားများ တိုးပွားခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ နတ်များချစ်ခင်စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကောင်းကျိုးလိုအင် ဆန္ဒများပြည့်ဝခြင်းအတွက် အဆင်ပြေစေကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် လှူဒါန်းလိုပါက လိုအပ်သော စာအုပ်အရေအတွက်ကို မှာကြားနိုင်ပါကြောင်းနှင့် မှာကြားသည့်အရေအတွက်များကို ထုတ်ဝေပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤဝန်ကြီးဌာနမှ တစ်ဆင့် လှူဒါန်းပေးစေလိုပါကလည်း သက်ဆိုင်ရာ လှူဒါန်းသင့်သည့်နေရာများသို့ ကူညီဖြန့်ဝေလှူဒါန်းပေးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပါဝင်လှူဒါန်းလိုသူများရှိပါက -

သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန

အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်

ဖုန်း-၀၆၇ ၃၄၀၆၅၀၆

၀၆၇ ၃၄၀၈၄၄၁

၀၉ ၅၁၀၆၂၇၄

ဒုတိယအမြဲတမ်းအတွင်းဝန်

ဖုန်း-၀၆၇ ၃၄၀၆၀၀၈

၀၉ ၄၄၀၇၉၂၃၉၉

သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို အလွယ်တကူ ပြန်လည်ကူးယူနိုင်ရန်အတွက်-
www.mahana.org.mm,   www.mora.gov.mm,   www.dra.gov.mm,
www.dpps.gov.mm,   www.kbrl.gov.mm,   ww.itbmu.org.mm,
သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဝဘ်ဆိုက်ခြောက်ခုတို့တွင်လည်း download ဖြင့် ကူးယူ၍
ပူဇော်ဖြန့်ဝေနိုင်ပါသည်။